

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien – Austria) – Adelheid Krahl/Universität Wien

(Sprawa C-703/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 45 TFUE – Pracownicy – Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 – Artykuł 7 ust. 1 – Starsi wykładowcy w stopniu doktora – Ograniczenie uwzględnienia wcześniejszych istotnych okresów zatrudnienia ukończonych w innym państwie członkowskim – System wynagrodzeń uzależniający możliwość otrzymania wyższego wynagrodzenia od stażu pracy zdobytego u aktualnego pracodawcy)

(2019/C 423/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adelheid Krahl

Strona pozwana: Universität Wien

Sentencja

Artykuł 45 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu uniwersytetu państwa członkowskiego takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego dla celów określenia grupy zaszerogowania płacowego pracownika pracującego na stanowisku starszego wykładowcy w stopniu doktora na tym uniwersytecie uwzględnia się w całkowitej wysokości maksymalnie czterech lat okresy wcześniejszego zatrudnienia ukończone przez tego pracownika w innym państwie członkowskim, gdy to zatrudnienie jest równoważne, a nawet identyczne, z zatrudnieniem wykonywanym przez wspomnianego pracownika na tym stanowisku starszego wykładowcy w stopniu doktora.

Artykuł 45 TFUE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie takiemu uregulowaniu, gdy wcześniejsze zatrudnienie w tym innym państwie członkowskim nie jest równoważne, lecz jest po prostu użyteczne dla wykonywania zadań na wspomnianym stanowisku starszego wykładowcy w stopniu doktora.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 9.4.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 października 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof - Niemcy) – Michael Winterhoff, działający w charakterze syndyka masy upadłości DIREKTexpress Holding AG/Finanzamt Ulm (C-4/18) i Jochen Eisenbeis, działający w charakterze syndyka masy upadłości JUREX GmbH/Bundeszentralamt für Steuern (C-5/18)

(Sprawy połączone C-4/18 i C-5/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. a) – Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie publicznym – Publiczne służby pocztowe – Dyrektywa 97/67/WE – Operator świadczący powszechną usługę pocztową – Podmiot prywatny świadczący usługę formalnego doręczenia pism organów sądowych lub administracyjnych)

(2019/C 423/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Winterhoff, działający w charakterze syndyka masy upadłości DIREKTexpress Holding AG (C-4/18), i Jochen Eisenbeis, działający w charakterze syndyka masy upadłości JUREX GmbH (C-5/18)

Strona przeciwna: Finanzamt Ulm (C-4/18), Bundeszentralamt für Steuern (C-5/18)

Sentencja

Artykuł 2 pkt 13 i art. 3 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. należy interpretować w ten sposób, że operatorzy świadczący usługę doręczania listów, tacy jak będący przedmiotem postępowań głównych, którzy jako posiadacze koncesji krajowej upoważniającej ich do świadczenia tej usługi są zobowiązani, zgodnie z przepisami prawa krajowego do świadczenia usług formalnego doręczania pism organów sądowych lub administracyjnych, powinni być uznani za „operatorów świadczących usługę powszechną” w rozumieniu tych przepisów, co oznacza, że usługi te powinny być zwolnione z podatku od wartości dodanej na podstawie art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej jako usługi świadczone przez „publiczne służby pocztowe”.

(¹) Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad - Bułgaria) – „Elektrozpredelenie Yug” EAD/Komisja za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Sprawa C-31/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/72/WE – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Artykuł 2 pkt 3 – 6 – Pojęcia systemu przesyłu energii elektrycznej i systemu dystrybucji energii elektrycznej – Kryteria rozróżnienia – Poziom napięcia – Własność instalacji – Artykuł 17 ust. 1 lit. a) – Niezależny operator systemu przesyłowego – Artykuły 24 i 26 – Operator systemu dystrybucyjnego – Artykuł 32 ust. 1 – Swobodny dostęp dla osób trzecich – Dostęp do energii elektrycznej średniego napięcia – Punkty wzajemnych połączeń między systemami przesyłowym i dystrybucyjnym – Zakres swobody państw członkowskich)

(2019/C 423/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Elektrozpredelenie Yug” EAD

Strona pozwana: Komisja za energiyno i vodno regulirane (KEVR)